Conceptul Max Tech

30.01.2015

Genetica DEKALB asigură producţia maximă

Un hibrid obţine calificativul **Max Tech** dacă:
• Hibridul are potenţialul maxim de producţie;
• Suportă desimi ridicate;
• Valorifică eficient resursele de apă şi hrană.

Max Tech = potenţial maxim de producţie + tehnologie intensivă

În ultimii ani, Monsanto şi-a propus să contribuie decisiv la creşterea resurselor de hrană prin identificarea unor hibrizi cu potenţial de producţie superior, ce răspund foarte bine la condiţii de cultură intensive. Aceşti hibrizi, împreună cu tehnologiile recomandate, se regăsesc sub conceptul „Max Tech”.
Obiectivul propus de Monsanto este DUBLAREA PRODUCŢIILOR.
Hibrizii de porumb DEKALB cu şanse reale de a atinge acest nivel de producţie sunt DKC 3623, DKC 4490, DKC 4795, DKC 4717, DKC 5190 şi DKC 5007.
Monsanto a înfiinţat o serie de loturi şi platforme cu hibrizii DEKALB cu scopul de a atinge potenţialul maxim de producţie. Rezultatele obţinute sunt de-a dreptul
impresionante, obţinându-se în mod frecvent producţii de 13-14 tone/ha, în diferite zone ale ţării.
Care sunt paşii ce trebuie urmaţi pentru a putea spera la aceste producţii?

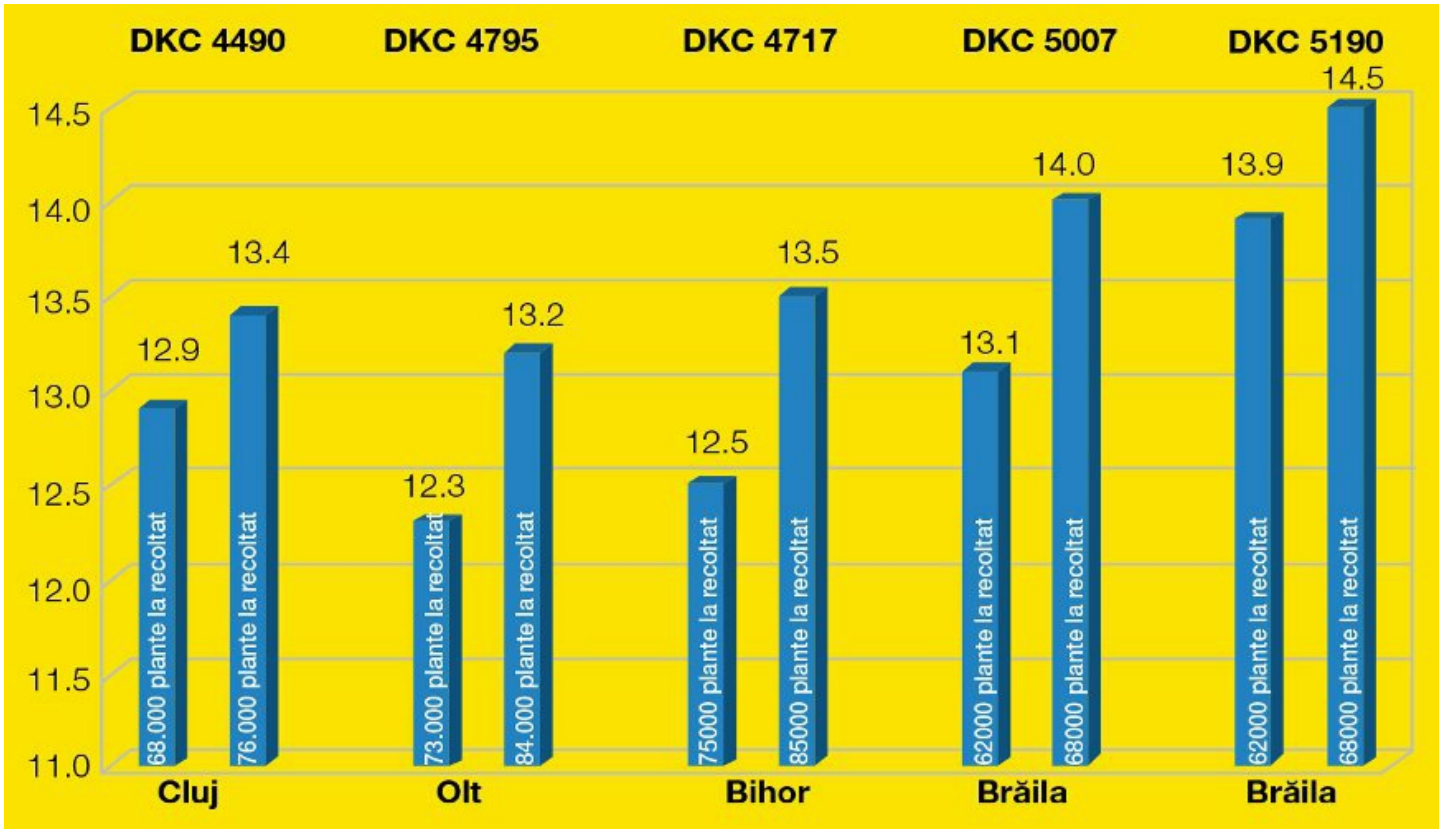
Alegerea hibridului potrivit

La alegerea celui mai potrivit hibrid de porumb pentru fiecare fermier şi fermă se va ţine cont de particularităţile specifice ale hibridului, cerinţele faţă de resursele termice existente în arealul de cultură, lungimea perioadei de vegetaţie, organizarea producţiei şi modul de recoltare (boabe sau ştiuleţi), precum şi cadrul natural.
Producţii foarte mari se pot obţine cu respectarea unei tehnologii de cultivare adecvate şi în condiţii pedo-climatice optime.

Desimi

Desimile au demonstrat în practică faptul că se califică drept factor tehnologic important în realizarea recoltelor mari. ***(fig. 1)***
Hibrizii de porumb DEKALB se pretează la densităţi foarte mari, iar în condiţii de fertilizare intensivă şi irigare pot depăşi 80.000 plante/ha.
Desimea de semănat reprezintă un factor tehnologic foarte important şi se stabileşte în funcţie de particularităţile hibridului cultivat, de rezerva de apă din sol şi de gradul de aprovizionare a solului cu elemente nutritive.

Toate informaţiile furnizate verbal sau în scris de Monsanto sau de angajaţii sau agenţii acesteia, inclusiv informaţiile din prezentul articol sunt furnizate cu bună credinţă, dar nu trebuie considerate drept o declaraţie sau o garanţie din partea Monsanto cu privire la performanţa sau adecvarea produselor, care pot depinde de condiţiile climatice locale şi de alţi factori. Monsanto nu îşi asumă nicio responsabilitate pentru astfel de informaţii. Aceste informaţii nu vor face parte din niciun contract cu Monsanto, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în scris.

Cartarea agrochimică

Porumbul nu are cerințe deosebite față de sol, dar pentru a-și exprima potențialul maxim de producție, preferă solurile cu fertilitate ridicată (cernoziomuri, soluri aluvionare, brun-roșcate) cu ph slab acid spre neutru (6,5-7) și capacitate mare de reținere a apei.

Nu se recomandă solurile reci, cu exces de umiditate, compacte, tasate.

Fertilizarea

Pentru a forma o tonă de boabe și pentru a asigura dezvoltarea normală a celorlalte părți ale plantei, porumbul consumă 26-30 kg N; 11-12 kg P2O și 24-25 kg de K2O. Cantitatea administrată efectiv se calculează în funcție de producția planificată și starea de aprovizionare a solului cu elemente nutritive.

Azotul este cel mai important nutrient. O parte din dozele necesare de azot pot fi acordate ca parte din fertilizarea de bază înainte de însămânțare, iar restul de nutrienți se vor furniza mai târziu ca parte din aplicarea secundară de primăvară (fertilizare la suprafață). Fosforul joacă un rol multiplu în creşterea şi fructificarea porumbului, iar potasiul măreşte rezistența la cădere, secetă şi boli.

Dintre microelemente, insuficiența zincului și surplusul de fosfați mobili provoacă cloroza plantelor și, chiar dacă în timp simptomele clorotice dispar, fenomenul se reflectă în producțiile obținute deoarece se formează știuleți mici, slab dezvoltați.

Fertilizarea organică a porumbului nu este deloc de neglijat. Gunoiul de grajd este indicat pe toate tipurile de sol din țară și recomandat pentru sporuri de producție, aplicat în doză de 20-40 t/ ha sau chiar mai mult.

Mineralizarea materiei organice prin procese microbiologice şi prezența îngrăşămintelor chimice duc la obținerea unor sporuri mari de producție. O importanță deosebită trebuie acordată momentului şi modului de aplicare al îngrăşămintelor.

Astfel, îngrăşămintele ce conțin microelemente sunt mai eficiente atunci când sunt introduse în sol odată cu lucrările de pregătire a terenului. De asemenea, este și cazul îngrăşămintelor cu fosfor. Din cauză că fosforul nu este mobil, acestea se administrează de preferat toamna, odată cu arătura. Îngrăşămintele cu azot se aplică în doze fracționate: 50% la semănat și

Toate informațiile furnizate verbal sau în scris de Monsanto sau de angajații sau agenții acesteia, inclusiv informațiile din prezentul articol sunt furnizate cu bună credință, dar nu trebuie considerate drept o declarație sau o garanție din partea Monsanto cu privire la performanța sau adecvarea produselor, care pot depinde de condițiile climatice locale și de alți factori. Monsanto nu își asumă nicio responsabilitate pentru astfel de informații. Aceste informații nu vor face parte din niciun contract cu Monsanto, cu excepția cazului în care se prevede altfel în scris.

50% la praşilă.
Pe terenurile irigate, dozele de azot în timpul vegetaţiei se aplică fie la praşilele mecanice, fie odată cu udările, însă ultima fertilizare trebuie efectuată cu 5-8 zile înainte de apariţia paniculului.
La aplicarea îngrăşămintelor trebuie să ţinem seama şi de reacţia solului. Pe solurile acide, cu un pH sub 5.9, folosirea amendamentelor cu calciu este obligatorie.

Controlul buruienilor
Combaterea buruienilor se realizează prin lucrări mecanice şi prin utilizarea erbicidelor. Foarte
eficiente în combaterea buruienilor anuale din cultura porumbului sunt şi erbicidele combinate (formulate din două substanţe active) care se pot aplica atât în preemergenţă, cât şi în postemergenţa timpurie, până în faza de 3-4 frunze ale porumbului. Tot în postemergenţă, atunci când avem îmburuienare complexă formată atât din buruieni dicotiledonate anuale, cât şi monocotiledonate anuale şi perene (inclusiv pir, costrei), putem folosi noile erbicide formulate pe bază de: foramsulfuron, rimsulfurom, nicosulfuron.
Sunt recomandate erbicidele sistemice cu absorbţie prin rădăcini şi frunze şi translocare rapidă în plantă care au efect unic de albire a plantulelor în cursul germinaţiei şi a buruienilor deja răsărite şi erbicide care înglobează tehnologia de controlul sincronizat al buruienilor (erbicide peliculare).

Irigarea
Majoritatea fermierilor români sunt foarte interesaţi să utilizeze tehnologii care să le permită să folosească cât mai eficient apa, mai ales în anii secetoşi. Unii încearcă să „piardă" cât mai puţină apă din pământ folosind sisteme reduse de lucrare a solului, alţii utilizează hibrizi mai bine adaptaţi stresului hidric. Însă completarea necesarului de apă pentru a satisface consumul porumbului, respectiv 4.800 şi 5.800 m³ se poate realiza cu cel mai mare succes prin intermediul irigatului. Sporul de producţie în condiţii de irigare este considerabil.

Toate informaţiile furnizate verbal sau în scris de Monsanto sau de angajaţii sau agenţii acesteia, inclusiv informaţiile din prezentul articol sunt furnizate cu bună credinţă, dar nu trebuie considerate drept o declaraţie sau o garanţie din partea Monsanto cu privire la performanţa sau adecvarea produselor, care pot depinde de condiţiile climatice locale şi de alţi factori. Monsanto nu îşi asumă nicio responsabilitate pentru astfel de informaţii. Aceste informaţii nu vor face parte din niciun contract cu Monsanto, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în scris.